

Mijn naam is Ing. D.G.J. de Visser, ik ben thuisonderwijzer. Samen met mijn man W. de Visser geven we thuisonderwijs. Wij kiezen voor thuisonderwijs omdat de scholen in onze omgeving niet dezelfde richting hebben. Het thuisonderwijs richten we volledig in, naar de belevingswereld en behoeften van de leerplichtige, zodat de zone van naaste ontwikkeling steeds volledig benut wordt. In ons onderwijs staat ook het actief burgerschap centraal.

Via enkele thuisonderwijzers hebben we op twee juni 2020 bericht ontvangen over de internetconsultatie. We waren al op de hoogte dat er nieuwe wetgeving thuisonderwijs in ontwikkeling was. Nu verzoeken jullie via de internetconsultatie naar onze mening over de vernieuwde wetgeving inzake thuisonderwijs artikel 5 lid B.

Hieronder willen we dan ook enkele punten uit de wetgeving waar wij bezwaar tegen hebben uiteenzetten.

In artikel 15a geeft u aan dat er een verklaring van geen bezwaar moet worden meegestuurd (artikel 15p). Zonder deze verklaring kan er geen kennisgeving verzonden worden. Met de verklaring van geen bezwaar keurt de aanvrager onder andere goed:

Om een huisbezoek toe te laten, zonder dit huisbezoek kan er geen vrijstelling afgegeven worden.

Waarom is het noodzakelijk om een woonhuis welke privé is te bezoeken? Het is een hele inbreuk op de privacy. Wat is de toegevoegde waarde van dit bezoek om het verzoek op vrijstelling goed te keuren? Tegen een gesprek met de inspecteur hebben we geen bezwaar, dit kan plaatsvinden op het kantoor waar alle faciliteiten aanwezig zijn om ons als ouders te kunnen horen en zien.

Het toevoegen van een onderwijsplan.

Thuisonderwijs is voor ons als gezin erg waardevol omdat we meteen kunnen inspelen op de ontwikkeling en leerbehoeften van de leerplichtige. Wanneer er een onderwijsplan opgesteld moet worden waarbij gecontroleerd wordt of deze is uitgevoerd, beperkt dit de vorm van thuisonderwijs welke wij geven. Hierdoor komt het zelfsturend leren, ingaan op de zone van naaste ontwikkeling, dus het faciliteren van nieuwe kennis en vaardigheden aan de leerplichtigen in het geding. Tussentijds wisselen van leermethode is dan niet mogelijk.

Natuurlijk kan er een algemeen onderwijsplan gemaakt worden maar heeft in onze ogen weinig toegevoegde waarde.

Voor de vakken Nederlands en Wiskunde moet een leerling en onderwijsvolgsysteem aangeschaft worden zodat er een ononderbroken ontwikkelingsproces plaats kan vinden.

Een onderwijsvolgsysteem is ervoor ontwikkeld om een grote groep leerlingen te volgen. Deze te vergelijken en achterstanden te signaleren.

Bij thuisonderwijs is er geen grote groep welke gevolgd hoeft te worden, er zijn maar enkele leerplichtigen. Hierdoor is er continu zicht op de omwikkelingen van de leerlingen. Voor de leerlingen is er dan ook geen meerwaarde van zo'n systeem. De aanschaf van een dergelijk systeem kost geld, bekostigen jullie dat dan? Ook al zouden jullie dat doen, dan weet ik niet of ik het wel wil gebruiken omdat er aandacht geroofd wordt van de leerplichtigen, deze aandacht wordt besteed aan een bureaucratisch gebeuren.

In artikel 15b geeft u aan dat het onderwijs in overwegende mate plaats moet vinden op het woonadres.

We willen er voor pleiten dit niet op te nemen. U geeft aan dat het wenselijk is dat kinderen zich ontwikkelen in actief burgerschap en sociale integratie. Hierbij hoort

toch zeker het kennismaken met verschillende sociale achtergronden, waar kan dat beter geleerd worden? Uit een boek of door verschillende landen te bezoeken? Maar ook belangrijke zaken uit de geschiedenis of vanuit aardrijkskunde kan aanleiding geven om de plaats van gebeuren te bekijken. Thuisonderwijs is juist niet droge stof tot zicht te nemen, maar meer aanschouwelijk onderwijs. Dit kan bijna niet wanneer er alleen op het woonadres onderwijs gegeven mag worden. Het inhuren van andere leerkrachten voor vaardigheden of vakken wordt ook onmogelijk gemaakt. Terwijl er door uitwisseling van kennis en vaardigheden een continue ontwikkeling plaatsvindt welke zowel de thuisonderwijzer als de leerplichtige ten goede komt. Dit artikel komt dus ook de ontwikkeling van de leerplichtigen niet ten goede.

In artikel 15d wordt onder andere geschreven over het afleggen van toetsen op 6 en 9 jarige leeftijd.

Prestatiedruk komt er bij ons naar boven. Uit ervaring vanuit mijn voormalige werk op een MBO school kan ik (Daniëlle) vertellen dat veel leerlingen kampen met faalangst en burn out problemen (op een leeftijd van 13 jaar zijn er al leerplichtigen met een burn out). Dit kwam vooral door het moeten presteren op een bepaald moment. Constant het gevoel hebben om onder druk te staan, maar ook zichzelf blijven vergelijken met andere klasgenoten / leeftijdsgenoten. Voor ons als thuisonderwijzer zijn de resultaten op een bepaald moment niet belangrijk, we weten waar de tekortkomingen van onze kinderen liggen en gaan daar mee aan de slag, of we benutten juist de sterke kanten om zo de leerplichtige zich naar de loop van zijn weg te ontwikkelen.

In artikel 15e staan richtlijnen opgenomen waar de aanvrager dus de onderwijsgevende partij aan moet voldoen en zich aan moet houden. In ons gezin verzorgen we samen het onderwijs aan de leerplichtige. Ik (Daniëlle) ben pedagogisch geschoold door een HBO opleiding aan de Agrarische Pedagogische Hogeschool. In de nieuwe wetgeving geeft u aan dat er maar 1 onderwijzer het onderwijs mag vormgeven. We zijn van mening dat dit niet correct is. Wanneer leerlingen naar een reguliere school gaan worden er ook andere leraren ingeschakeld voor bijvoorbeeld Engels of Gym. In het middelbaar onderwijs is er zelfs voor ieder vak een andere docent. Waarom zouden de thuisonderwijzers dit niet mogen doen? Laten we toch gebruik maken van elkaars capaciteiten.

Een andere vraag welke bij ons oprijst is, hoe kunnen we de pedagogische en didactische vaardigheden onderhouden zeker gericht op de behoefte van de leerplichtige. Op internet kwamen we geen opleidingen of trainingen tegen. Tevens was de bijscholing op de onderwijsinstelling niet zo dat ik van alle psychologische ontwikkelingen van de leerlingen het naatje van de kous wist. Veel onderwijzers zijn onbevoegd, of zelfs onbekwaam.

Wanneer wij tegen onze tekortkomingen aanlopen kunnen we externen inschakelen om ons te helpen, reguliere zorg (huisarts / logopedist of de dienst gezondheid en jeugd) blijft ook voor thuisonderwijzers mogelijk. Tevens is er een netwerk van thuisonderwijzers welke je kan raadplegen. Of zoals bij ons waar oud (basisschool)onderwijzers in de straat wonen.

In de toelichting op dit nieuwe wetsvoorstel benoemd u het belang van goed onderwijs aan kinderen. We vinden het daarom van belang dat de Leerplichtwet 1969 aangepast wordt zodat kinderen welke ingeschreven hebben gestaan op een school toch nog thuisonderwijs kunnen ontvangen. Zeker met de afgelopen coronatijd hebben veel ouders het als een verademing gezien om de kinderen weliswaar afstandsonderwijs te geven maar toch te proeven aan het zelf laten ontwikkelen van hun kinderen door meer individualiserend onderwijs en ondersteuning op maat te bieden.

Ook zijn we van mening dat het bezwaar op de richting van het onderwijs zou moeten vervallen zodat meer ouders gebruik kunnen maken van thuisonderwijs. Het komt me zelfs over als discriminatie dat niet iedereen van dit recht gebruik mag maken. Op dit manier komen veel kinderen niet volledige tot bloei door een grote klas en raken zo gedemotiveerd om te leren, of ze verliezen een goed zelfbeeld. Met de juiste ondersteuning van een thuisonderwijzer kan een leerplichtige zich volledig ontplooien.

We vinden het fijn dat thuisonderwijs onder de aandacht gebracht wordt. We begrijpen heel goed dat jullie het beste voor hebben met alle leerplichtigen. De vraag is; komen de aanpassingen op de Leerplichtwet 1969 hen wel ten goede. Wordt de kwaliteit van onderwijs hierdoor beter, of wordt het onderwijs saaier meer bureaucratisch en stugger waardoor leerplichtigen niet volledig tot ontwikkeling komen.

Met vriendelijke groet,
Ing. D.G.J. de Visser
W. de Visser